

4. 12. 2018

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

K odpovědnosti administrátora veřejné zakázky

Dne 31. 8. 2018 vydal Ústavní soud nálezný sp. zn. III. ÚS 3181/17 (dále jen „Nález“) ve věci, jejíž podstatou je spor o tom, zda veřejnoprávní odpovědnost zadavatele veřejné zakázky dle zákona č. [137/2006](#) Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“) u administrátora obecně vylučuje jeho soukromoprávní odpovědnost za škodu způsobenou zadavateli při administraci téže veřejné zakázky.

Obecné soudy se v dané kauze vyjádřily tak, že při výběru nejvhodnější nabídky, které v konečném důsledku vedlo k postihu zadavatele, pochybila hodnotící komise a nikoli administrátor, na kterého není možné smlouvou odpovědnost za výběr nejvhodnější nabídky delegovat.

V posuzovaném případě se administrátor se vůči zadavateli na základě mandátní smlouvy zavázal k organizaci zadávacího řízení na výběr zhotovitele stavby, poradenské a organizační činnosti při výběru koordinátora a subjektu zajišťujícího záchranný archeologický výzkum, včetně rozboru nabídek z hlediska splnění hodnotících kritérií. Administrátor se rovněž zavázal uhradit škodu, která prokazatelně jeho vinou zadavateli vznikne neposkytnutím dotace či její části. V zadávací dokumentaci byla maximální přípustná výše nabídkové ceny limitována konkrétní částkou. Žádná z podaných nabídek, včetně té vybrané hodnotící komisí, však tuto podmínku nesplňovala. Z toho důvodu poskytovatel dotace rozhodl o snížení dotace o 10 %.

Zadavatel se následně po administrátorovi žalobou domáhal zaplacení náhrady škody ve výši snížené dotace. Soud prvního stupně rozhodl, že sankce (snížení dotace) byla uložena za chybný výběr vybraného uchazeče, což bylo jednání v gesci hodnotící komise. Dle soudu prvního stupně nelze výsledky činnosti hodnotící komise klást k tíži administrátora, neboť odpovědnost za výběr nejvhodnější nabídky má dle ZVZ výlučně zadavatel, a byla to hodnotící komise, kdo měl rozpoznat, že uchazeči v nabídkách překročili maximální stanovenou cenu zakázky. Soud prvního stupně žalobu zadavatele na náhradu škody zamítl a jeho rozhodnutí potvrdil rovněž odvolací soud. Zadavatel následně podal dovolání, které Nejvyšší soud odmítl s tím, že odvolací námítky směřují proti skutkovým závěrům, nikoli právnímu posouzení.

Ústavní soud konstatoval, že Nejvyšší soud dovolání nesprávně odmítl. Nejvyšší soud se správně měl zabývat otázkou, zda obtojí závěr soudů prvního a druhého stupně, že veřejnoprávní odpovědnost zadavatele za jeho postup v zadávacím řízení vylučuje soukromoprávní odpovědnost administrátora za porušení povinností vyplývajících mu ze smlouvy se zadavatelem, nebo (v obecné rovině) zda to vyloučeno není a zadavatel může uplatňovat soukromoprávní odpovědnost za porušení povinností

vyplývající z soukromoprávního ujednání mezi ním a administrátorem (a to i přes nesporný fakt, že z hlediska odpovědnosti je podle ZVZ odpovědný výhradně zadavatel). Ústavní soud doplnil, že mu „není známo jediné rozhodnutí obecného soudu (opak přitom nedokládá ani Nejvyšší soud), které by (v rozhodné době) takto řešilo otázku předestřenou v dovolání stěžovatele, navíc za situace, kdy zde existuje právní závěr správních soudů, že pokud se zadavatel veřejné zakázky domnívá, že byl zatížen veřejnoprávní odpovědností za protiprávní jednání jiné osoby, pak vůči této osobě nepochybně mohl uplatnit (soukromoprávní) nárok na náhradu škody (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18. 2. 2016 č. j. 30 Af 10/2014-65, který byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016 č. j. 4 As 68/2016-48, přičemž ústavní stížnost proti tomuto rozsudku byla odmítnuta jako zjevně neopodstatněná usnesením Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2017 sp.zn. IV. ÚS 2772/16). Obecné soudy se tak spokojily s problematicky formulovaným odkazem na veřejnoprávní úpravu odpovědnosti za porušení předpisů o zadávání veřejných zakázek, ačkoli stěžovatel po nich požadoval vyřešení smluvně zakotveného nároku na náhradu škody (v podobě snížené dotace) způsobené porušením soukromoprávního ujednání, což je nepochybně právě v jejich kompetenci jako civilních soudů (čl. 90 a 92 Ústavy).“ Ústavní soud tedy seznal, že došlo k porušení základního práva zadavatele na soudní ochranu a rozhodnutí Nejvyššího soudu zrušil, když seznal, že odmítnutím dovolání zadavatele došlo k porušení jeho základního práva na soudní ochranu.

Ačkoli Ústavní soud nevyslovil jasný rezultat, z celkového kontextu nálezu dle názoru autora článku vyplývá, že dle Ústavního soudu veřejnoprávní odpovědnost zadavatele za postup v zadávacím řízení dle ZVZ obecně nevylučuje soukromoprávní odpovědnost administrátora za škodu způsobenou zadavateli. Dle přesvědčení autora článku je jakýkoli jiný závěr neudržitelný, neboť zadatelovu odpovědnost veřejnoprávní je třeba striktně oddělovat od případné odpovědnosti administrátora za škodu, která vznikla zadavateli v důsledku porušení povinností administrátora vyplývajících mu ze smlouvy. Je-li zadavatelem porušena právní úprava zadávání veřejných zakázek, případně dotační pravidla, zadavatele za takové jednání postihne Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, případně poskytovatel dotace, přičemž zadavatel není oprávněn svou odpovědnost za splnění svých zákonných či dotačních povinností jakkoli přenášet na třetí osobu. Veřejnoprávně postižen tak bude nepochybně vždy pouze zadavatel. Nicméně, má-li zadavatel uzavřenu např. příkazní smlouvu s administrátorem, veřejnoprávní odpovědnost zadavatele za zadávací řízení administrátora v žádném případě nezbavuje povinnosti vykonávat činnosti, k nimž se smlouvou zavázal s potřebnou poctivostí a péčí s přihlédnutím k tomu, že se zpravidla bude jednat o odborníka se specializací na veřejné zakázky. V případě zjištění, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky pochybil a byl za to z titulu své veřejnoprávní odpovědnosti jakkoli postižen, je zcela legitimní zabývat se tím, zda k pochybení v zadávacím procesu nedošlo v důsledku porušení povinností administrátora. Takový postup bude v obecné rovině zcela jistě v souladu s péčí řádného hospodáře. V konkrétním případě bude pochopitelně vždy záviset na tom, jaké pochybení bylo zadavateli vytčeno, jaký je rozsah povinností vyplývajících administrátorovi z jeho závazku a na dalších skutkových okolnostech.

Sám Ústavní soud v nálezu odkazuje na rozhodnutí správních soudů, podle nichž platí, že pokud se zadavatel domnívá, že byl zatížen veřejnoprávní odpovědností za protiprávní jednání jiné osoby, pak vůči této osobě nepochybně může uplatnit regresní nárok na náhradu škody. Dle autora tohoto článku si lze obtížně představit, že by obecné soudy přijaly jiný právní názor.

Mgr. Martin Látal,
advokát

[MT Legal s.r.o., advokátní kancelář](#)

Jugoslávská 620/29
120 00 Praha 2

Tel.: +420 222 866 555
Fax: +420 222 866 546
e-mail: info@mt-legal.com

Jakubská 121/1
602 00 Brno 2

Tel.: +420 542 210 351

Bukovanského 1345/30
710 00 Ostrava - Slezská Ostrava

Tel.: +420 596 629 503

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - DUBEN 2026](#)
- [Prokazování dostupnosti technického vybavení při zadávání veřejných zakázek - limity sdílení technického vybavení](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - BŘEZEN 2026](#)
- [Zdrojové kódy jako „pojistka“ proti vendor-lock-inu: judikatorní korekce a její meze](#)
- [Spolupráce zadavatele a developera z pohledu rozhodovací praxe ÚOHS a plánovacích smluv](#)
- [Listinné nabídky v éře elektronizace: přestupek, nebo legitimní postup?](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - ÚNOR 2026](#)
- [Změna poddodavatele v průběhu zadávacího řízení](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - LEDEN 2026](#)
- [Metoda Design & Build na poli veřejných zakázek](#)
- [Požadavek zadavatele na prokazování referencí prostřednictvím staveb občanské vybavenosti ve světle rozhodovací praxe](#)